

LIETUVOS RESPUBLIKOS SPECIALIŲ TYRIMŲ TARNYBA

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai
El. paštas info@am.lt

Kopijos:
Lietuvos Respublikos Seimo
Antikorupcijos komisijos pirmininkui
Vitalijui Gailiui
El. paštas laraga@lrs.lt

Lietuvos Respublikos Seimo
Aplinkos apsaugos komiteto pirmininkui
Algimantui Salamakinui
El. paštas gamta@lrs.lt

ANTI KORUPCINIO VERTINIMO IŠVADA DĖL TEISĖS AKTŲ, REGLAMENTUOJANČIŲ APLINKOS APSAUGOS RĖMIMO PROGRAMOS LĖŠŲ SURINKIMĄ IR JŲ PANAUDOJIMĄ

2015 m. balandžio 28 d. Nr. 4-01-3271

Vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo 8 straipsnio nuostatomis, savo iniciatyva atlikome šių teisės aktų, reglamentuojančių Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų surinkimą ir panaudojimą, antikorupcinį vertinimą:

1. Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo (toliau – Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymas).
2. Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų naudojimo tvarkos aprašo, patvirtinto aplinkos ministro 2004-05-19 įsakymu Nr. D1-276 (su pakeitimais) (toliau – Aprašas).
3. Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų naudojimo tarybos darbo reglamento, patvirtinto aplinkos ministro 2012-02-06 įsakymu Nr. D1-123 (toliau – Lėšų naudojimo tarybos reglamentas).
4. Mėgėjų žvejybos tarybos nuostatų, patvirtintų aplinkos ministro ir žemės ūkio ministro 2012-12-31 įsakymu Nr. D1-1129/3D-972 (toliau – Nuostatai).

Atlikę vertinimą nustatėme, kad Mėgėjų žvejybos įstatyme ir Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatyme vartojama „žuvų išteklių atkūrimo ir jų apsaugos“ formuluo­­tė yra abstraktaus

pobūdžio ir gali būti aiškinama ir taikoma pernelyg plačiai, todėl tai gali sudaryti sąlygas nepagrįstai naudoti Aplinkos apsaugos rėmimo programos (toliau – Programa) lėšas. Be to, Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymas nenustato reikalavimo tikslines lėšas (įmokas), pavyzdžiui, sumokėtas tam tikroms tikslinėms priemonėms įgyvendinti, arba iš tam tikrų šaltinių gautas lėšas panaudoti tik konkrečioms priemonėms finansuoti. Ši aplinkybė sudaro sąlygas subsidijuoti Programos lėšas (įplaukas) įgyvendinant Programoje nustatytas priemones, t. y. lėšas naudoti galbūt ne tiems tikslams, kuriems jos buvo įmokėtos.

Antikorupciniu požiūriu:

1) Ydingos Aprašo, reglamentuojančio paraiškų dėl aplinkosaugos projektų (priemonių) finansavimo, naudojant Programos lėšas, pateikimą, šių projektų (priemonių) įvertinimo ir jų finansavimo tvarkos vertinamos nuostatos, kadangi jos neapima paraiškose siūlomų įgyvendinti aplinkosaugos projektų (priemonių) kokybinių požymių. Dėl šios priežasties gali būti sudaromos sąlygos iš Programos lėšų finansuoti projektus (priemones), kurie poveikio aplinkosaugai ir ekonominio pagrįstumo požiūriu nėra naudingiausi, nėra užtikrinamas racionalus Programos lėšų naudojimas.

2) Pagal Aprašą dėl programos lėšų panaudojimo finansuojant aplinkosaugos projektus (priemones) rekomendacijas aplinkos ministrui teikia Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų naudojimo taryba (toliau – Taryba), kurios sudėtį ir darbo reglamentą tvirtina aplinkos ministras. Tarybos pirmininku paprastai skiriamas aplinkos ministras, o kitais Tarybos nariais skiriami Aplinkos ministerijos struktūrinių padalinių atstovai. Šios aplinkybės kelia abejonių, ar visais atvejais užtikrinamas Tarybos ir aplinkos ministro priimamų sprendimų objektyvumas.

Siekdami teisinio aiškumo ir padidinti sprendimų dėl Programos lėšų panaudojimo skaidrumą, teikiame pastabas ir pasiūlymus, kurie gali būti aktualūs tobulinant teisės aktus:

1. *Del Mėgėjų žvejybos įstatymo ir Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo*

Mėgėjų žvejybos įstatymo 2 straipsnio 6 dalis reglamentuoja Mėgėjų žvejybos leidimo sąvoką, nustatančią, kad „*Mėgėjų žvejybos leidimas – įmokos, skirtos žuvų ištekliams atkurti ir išsaugoti, sumokėjimo Aplinkos ministerijos nustatyta tvarka patvirtinimas, suteikiantis teisę mėgėjų žvejybai*“.

Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 3 straipsnis reglamentuoja Aplinkos apsaugos rėmimo programos (toliau – Programa) lėšų (įplaukų) kategorijas ir jų šaltinius, o minėto straipsnio 1 dalies 5 punkte konkretnama, kad Programos lėšoms (įplaukoms) *priskiriamos asmenų, kurie užsiima žvejyba vidaus vandenyse, lėšos, skirtos žuvų ištekliams atkurti ir išsaugoti*.

Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punktas nustato, kad Programos lėšos naudojamos *žuvų ištekliams atkurti ir saugoti*, aplinkos apsaugos valstybinę

kontrolę vykdančių pareigūnų darbo užmokesčiui – *įplaukos pagal šio įstatymo 3 straipsnio 5, 6 ir 7 punktus.*

1.1. Atkreiptinas dėmesys, kad nei Mėgėjų žvejybos įstatymas, nei Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymas neatskleidžia formuluotės „žuvų išteklių atkūrimas ir apsauga (arba saugojimas)“ turinio ar kriterijų (kokios konkrečios priemonės ar veiksmai gali būti laikomi veikla, skirta žuvų ištekliams atkurti ir išsaugoti), todėl minėta formuluotė gali būti nevienareikšmiškai aiškinama ir taikoma. Be to, tai sudaro galimybes daugelį iš aplinkosauginio pobūdžio priemonių (net ir tiesiogiai nesusijusių su žuvų išteklių atkūrimu ir apsauga) vertinti kaip skirtą žuvų ištekliams atkurti ir saugoti^{1,2}.

1.2. Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punktas nustato, kad Programos lėšos (įplaukos) pagal šio įstatymo 3 straipsnio 5, 6 ir 7 punktus gali būti naudojamos žuvų ištekliams atkurti ir saugoti, *taip pat aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę vykdančių pareigūnų darbo užmokesčiui išmokėti.*

Pastebėtina, kad pagal Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 3 straipsnio 5, 6 ir 7 punktus Programos lėšoms priskiriamos *asmenų, kurie užsiima žvejyba vidaus vandenyse, lėšos, skirtos žuvų ištekliams atkurti ir išsaugoti; užsienio valstybių, organizacijų bei piliečių, tarptautinių organizacijų lėšos, skirtos žuvų ištekliams atkurti ir saugoti; juridinių ir fizinių asmenų, kurių ūkinė veikla daro neigiamą poveikį žuvų ištekliams, lėšos, skirtos šiam poveikiui kompensuoti.*

1.2.1. Minėtame straipsnyje vartojamos nuostatos, kad *žuvų ištekliams atkurti ir išsaugoti skirtos Programos lėšos bus naudojamos aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę vykdančių pareigūnų darbo užmokesčiui išmokėti*, praktinis įgyvendinimas tam tikrais atvejais gali būti siejamas su tiesioginiais žuvų išteklių atkūrimo ar išsaugojimo tikslais. Galima situacija, kad asmenys, įgyvendindami Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 6 punkto nuostatas, tikslingai skirs lėšas tikėdamiesi, kad jos bus panaudotos tiesiogiai žuvų ištekliams atkurti ir gausinti, pavyzdžiui, vandens telkiniams įžuvinti, tačiau iš tikrųjų lėšos bus panaudotos priemonėms, nesusijusioms su šiais tikslais, vykdyti. Šiuo atveju svarstyтина, ar būtų teisinga, jei minėtos lėšos būtų naudojamos aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę vykdančių pareigūnų darbo užmokesčiui išmokėti.

1.2.2. Kita vertus, pagal Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymo 31 straipsnio 1 dalies nuostatas Lietuvos Respublikoje valstybinę aplinkos apsaugos ir gamtos išteklių naudojimo kontrolę vykdo Aplinkos ministerijos sistemos pareigūnai, todėl svarstyтина, ar vadovaujantis

¹ Pavyzdžiui, pagal Aplinkos ministerijos duomenis iš Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų 2014 m. Aplinkos apsaugos agentūros ir Klaipėdos regioninio aplinkos apsaugos departamento laivams (3 vnt.) išlaikyti skirta 72 318 Eur; Tarybinio transporto išlaidoms padengti – 376 506 Eur (231 696 Eur iš 2013 m. nepanaudotų asignavimų); Apsauginių drabužių-liemenių pirkimui – 28962 Eur (tik nurodytoms priemonėms 405 468 Eur iš 1 348 733 Eur).

² Mėgėjų žvejybos tarybos 2013-03-26 posėdžio Nr. 3 protokolo 2 klausime pateikta informacija apie 2012 m. žuvų ištekliams atkurti ir saugoti skirtoms lėšoms panaudoti: minėtiems tikslams paskyrus 2,149 mln. Lt, iš jų 16,3 proc. skirti žuvų įveisimui; 6,4 proc. makrofittams (t. y. vandens augalams) tirti, 77,3 proc. transportui išlaikyti.

Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo nuostatomis, Aplinkos ministerijos nuostatais ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymu jiems darbo užmokestis neturėtų būti mokamas tik iš valstybės biudžeto³.

1.2.3. Atkreiptinas dėmesys, kad Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatyta, kad Programos lėšos (įplaukos) yra savanoriškos juridinių ir fizinių asmenų įmokos.

Mūsų nuomone, šioms lėšoms gali būti priskirtos tikslinės juridinių ir fizinių asmenų lėšos, skirtos žuvų ištekliams atkurti ir saugoti (ar kitoms tikslinėms priemonėms įgyvendinti), tačiau vadovaujantis Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 4 straipsnio 2 dalies punktais šios lėšos *negali būti* panaudojamos žuvų ištekliams atkurti ir apsaugoti.

1.2.4. Atkreipiame dėmesį, kad Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų Programos lėšų (įplaukų) šaltiniai gali būti susiję su veikomis, kai buvo padaryta žala arba teisės pažeidimai konkrečiose aplinkos apsaugos srityse, tačiau pagal Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 4 straipsnį šios lėšos gali būti panaudojamos ne tikslinėms priemonėms, pavyzdžiui, žalai, padarytai konkrečioje aplinkos apsaugos srityje, kompensuoti, o kitais tikslais. Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodyti lėšų šaltiniai⁴ taip pat gali būti susiję su žalos žuvų ištekliams padarymu arba teisės pažeidimais, padarytais žvejojant. Tačiau pagal Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punktą iš šių šaltinių gautos lėšos yra naudojamos kitoms (ne žuvų ištekliams atkurti ir saugoti) Programos priemonėms vykdyti.

Atsižvelgdami į tai, kas išdėstyta, manome, kad Mėgėjų žvejybos įstatyme ir Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatyme vartojama „žuvų išteklių atkūrimo ir jų apsaugos“ formuluotė yra abstraktaus pobūdžio, todėl gali būti interpretuojama pernelyg plačiai. Dėl to gali būti sudaromos sąlygos nepagrįstai naudoti Programos lėšas. Be to, Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymas sudaro sąlygas subsidijuoti Programos lėšas (įplaukas) įgyvendinant

³ Lietuvos Respublikos Seimo Socialinių reikalų ir darbo komitetas 2014-05-28 posėdyje, svarstydamas Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo Nr. VIII-2025 4 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą Nr. XIIP-1777, kuriame buvo siūloma nustatyti teisinį reglamentavimą, kad Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšos būtų naudojamos ir aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę vykdančių pareigūnų darbui apmokėti, nepritarė minėtam teisės akto projektui ir siūlė jį atmesti, kadangi įstatymo projekte siūlomas įtvirtinti teisinis reguliavimas (siūlymas nustatyti, kad aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšos būtų naudojamos ir aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę vykdančių pareigūnų darbui apmokėti) yra ne šio įstatymo reguliavimo dalykas. Komiteto nuomone, atitinkamų pareigūnų darbas turi būti apmokamas iš darbo užmokesčiui skirtų lėšų. Prieiga per internetą: http://www3.lrs.lt/pls/inter3/dokpaieska.showdoc_l?p_id=471946.

⁴ Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1,2 ir 4 punktai nustato, kad Programos lėšas (įplaukas) sudaro:

- 1) lėšos, nustatyta tvarka išieškotos už aplinkai ir valstybiniams gamtos ištekliams padarytą žalą pažeidus aplinkos apsaugos įstatymus ar kitus aplinkos apsaugą reglamentuojančius teisės aktus;
- 2) lėšos iš sumokėtų Administracinių teisės pažeidimų bei Baudžiamajame kodeksuose nustatytų baudų už aplinkos apsaugos įstatymų ar kitų aplinkos apsaugą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus;
- 4) lėšos, gautos Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka realizavus konfiskuotus aplinkos apsaugos nusikaltimų ir pažeidimų padarymo įrankius bei priemones ir neteisėtai įgytus iš gamtos.

Programoje nustatytas priemonės, t. y. lėšas naudoti galbūt ne tiems tikslams, kuriems jos buvo įmokėtos.

2. Dėl *Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų naudojimo tvarkos aprašo* (toliau – Aprašas):

2.1. Pagal Aprašą paraiškos vertinamos administracinės atitikties ir kokybės požiūriu. Administracinės atitikties vertinimo metu patikrinama, ar paraiška atitinka formalius Aprašo reikalavimus (Aprašas detaliai reglamentuoja šias procedūras). Kokybės vertinimo metu galėtų būti įvertinami numatomo įgyvendinti projekto poveikio aplinkosaugai ir jo ekonominio pagrįstumo požymiai, leidžiantys vėlesniuose etapuose atrinkti efektyviausius projektus ir taip užtikrinti racionalų Programos lėšų naudojimą. Tačiau atkreiptinas dėmesys, kad tokio vertinimo procedūrų ar kriterijų Aprašas nereglamentuoja.

2.2. Aprašo 39 punktas nustato, kad paraiškas svarsto Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų naudojimo taryba (toliau – Lėšų naudojimo taryba), kurios sudėtį ir darbo reglamentą tvirtina aplinkos ministras įsakymu. Pagal Aprašo 46 punktą, atsižvelgdamas į Lėšų naudojimo tarybos rekomendacijas, aplinkos ministras priima sprendimus dėl Projektų finansavimo ir įsakymu tvirtina Programos išlaidų sąmatą pagal Projektus, nurodydamas Projektų vykdytojus.

Pastebėtina, kad Lėšų naudojimo tarybos pirmininku⁵ paprastai skiriamas aplinkos ministras, o pagal dabar galiojančią Lėšų naudojimo tarybos sudėtį pusę (neįskaitant aplinkos ministro) jos narių sudaro aplinkos viceministrai, t. y. asmeninio (politinio) pasitikėjimo valstybės tarnautojai⁶ (žr. 3 pastabą). Kiti Tarybos nariai – Aplinkos ministerijos struktūrinių padalinių atstovai, kurie yra tiesioginio pavaldumo darbuotojai. Taigi būtų skaidriau ir objektyviau, jei į Lėšų naudojimo tarybą nors stebėtojų teisėmis būtų įtraukta ir atstovų iš visuomeninių organizacijų, kurių veikla susijusi su žuvų išteklių atkūrimu ir apsauga.

3. Dėl *Lėšų naudojimo tarybos reglamento*

Lėšų naudojimo tarybos reglamentas nustato Lėšų naudojimo tarybos funkcijas, darbo organizavimo principus ir atsakomybę. Pagal Lėšų naudojimo tarybos reglamento 5 punkto nuostatas pagrindinės šios tarybos funkcijos yra *rengti rekomendacijas dėl Programos lėšų skyrimo*. Lėšų naudojimo tarybai *pateiktiems Projektams*, atitinkantiems Programos įstatymo 4 straipsnio 1 dalies nuostatas, svarstyti ir pritarti Programos lėšų naudojimo sąmatos projektui, svarstyti ir pritarti Projektų įgyvendinimo ataskaitoms, rengti pasiūlymus dėl racionalaus Programos lėšų naudojimo.

Pastebėtina, kad:

⁵ Aplinkos ministro 2012-02-06 įsakymu Nr. D1-123 Tarybos pirmininku paskirtas aplinkos ministras Gediminas Kazlauskas; 2014-08-06 įsakymu Nr. D1-624 – aplinkos ministras Kęstutis Trečiokas.

⁶ Aplinkos ministro 2012-02-06 įsakymu Nr. D1-123 patvirtintą Tarybą sudarė trys (3) aplinkos ministro patarėjai, du aplinkos viceministrai, Aplinkos ministerijos kancleris ir du (2) struktūrinių padalinių vadovai.

3.1. Nei Lėšų naudojimo tarybos reglamentas, nei kiti teisės aktai nenustato, iš kokių institucijų ir kokius reikalavimus atitinkantys asmenys gali būti skiriami Lėšų naudojimo tarybos nariais, narių skyrimo ir atšaukimo tvarkos. Pagal Lėšų naudojimo tarybos reglamento 14 punkto nuostatas posėdyje gali dalyvauti ne mažiau kaip pusė Lėšų naudojimo tarybos narių, o pagal 11 punktą Lėšų naudojimo tarybos pirmininkas į posėdžius gali kviešti struktūrinių padalinių ir pavaldžių institucijų, kurių veiklos sritys nustatytos Programos finansavimo kryptyse, vadovus.

3.2. Kaip minėta, Lėšų naudojimo tarybos daugumą sudaro aplinkos ministras ir viceministrai, t. y. politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojai, kurių balsai gali lemti galutinį sprendimą. Be to, vien šių asmenų dalyvavimas (kartu su Tarybos pirmininku) Lėšų naudojimo tarybos posėdyje vadovaujantis Lėšų naudojimo tarybos reglamento 14 punkto nuostatomis sudaro galimybę priimti sprendimus.

3.3. Pastebėtina, kad pagal Mėgėjų žvejybos įstatymo 5 straipsnio 1 dalies nuostatas pasiūlymams aplinkos ministrui ir žemės ūkio ministrui mėgėjų žvejybos klausimais teikti sudaroma visuomeniniais pagrindais veikianti Mėgėjų žvejybos taryba. Nors dalis Mėgėjų žvejybos tarybos funkcijų yra tiesiogiai susijusios su Programos lėšų naudojimu ir jos priemonių įgyvendinimu, Lėšų naudojimo tarybos reglamentas nenustato, kad sprendžiant atitinkamus klausimus, pavyzdžiui, klausimus dėl tiesiogiai su žuvų išteklių atkūrimu susijusių priemonių įgyvendinimo ir finansavimo, į posėdį turi (ar gali būti) kviečiami Mėgėjų žvejybos tarybos nariai (pirmininkas) arba privalomai svarstomi jos priimti sprendimai (rekomendacijos).

4. *Del Mėgėjų žvejybos tarybos nuostatų* (toliau – Nuostatai):

4.1. Mėgėjų žvejybos tarybos uždaviniai: teikti pasiūlymus, išvadas ir rekomendacijas dėl mėgėjų žvejybos plėtros programų, projektų, teisės aktų, reglamentuojančių mėgėjų žvejybą, rengimo, tobulinimo ir įgyvendinimo bei kitais su mėgėjų žvejyba susijusiais klausimais Aplinkos ministerijai ir Žemės ūkio ministerijai. Viena iš Mėgėjų žvejybos tarybos funkcijų – teikti pasiūlymus dėl lėšų žuvų ištekliams atkurti ir išsaugoti panaudojimo. Šių nuostatų įgyvendinimo santykis su kitais teisės aktais neatskleistas. Be to, pastebėtina, kad Mėgėjų žvejybos tarybos išvados ir pasiūlymai mėgėjų žvejybos klausimais, teikiami Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai, yra tik rekomendacinio pobūdžio.

4.2. Nei Nuostatai, nei kiti teisės aktai nereglamentuoja Mėgėjų žvejybos tarybos narių kvalifikacijos, nepriekaištingos reputacijos reikalavimų ir Mėgėjų žvejybos tarybos narių skyrimo, atšaukimo tvarkos. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal Mėgėjų žvejybos įstatymo nuostatas Mėgėjų žvejybos tarybos sudėtį ir Nuostatus tvirtina aplinkos ministras ir žemės ūkio ministras, todėl neatmetama prielaida, kad toks teisinis reglamentavimas gali sudaryti sąlygas nepagrįstai keisti Mėgėjų žvejybos tarybos sudėtį, norint daryti poveikį jos priimamiems sprendimams, ir tai yra laikytina korupcijos rizikos veiksniu.

Atsižvelgdami į išdėstytas pastabas, siūlome:

1. Teisės aktuose detalizuoti „žuvų išteklių atkūrimą ir apsaugą (išsaugojimą)“ arba nustatyti priemones ar veiksmus žuvų ištekliams atkurti ir apsaugoti (išsaugoti).
2. Apsvarstyti Programos lėšų (įmokų) panaudojimo priemonėms įgyvendinti diferencijavimo tikslumą, kadangi lėšos, gautos iš konkretaus šaltinio, gali būti naudojamos tik priemonėms, susijusioms su šiuo šaltiniu, finansuoti. Pavyzdžiui: lėšos, kurias sudaro sumokėtos baudos už Administracinių teisės pažeidimų kodekse nustatytus medžioklės tvarkos pažeidimus, galėtų būti naudojamos medžiojamųjų gyvūnų išteklių apsaugos ir gausinimo priemonėms įgyvendinti, atsižvelgiant į lėšų (įmokų) tikslinę paskirtį ir pan.
3. Siekdami užtikrinti racionalų Programos lėšų naudojimą, siūlome Apraše nustatyti paraiškų vertinimo kokybiniu požiūriu procedūras ir užtikrinti tiek ekonominiu, tiek ir aplinkosaugos požiūriu efektyviausių Programos priemonių finansavimą.
4. Tobulinti Lėšų naudojimo tarybos veiklą reglamentuojančias nuostatas ir užtikrinti Lėšų naudojimo tarybos priimamų sprendimų objektyvumą, pasitelkus Mėgėjų žvejybos tarybos narius, kai Lėšų naudojimo taryba priima sprendimus, įtraukus visuomeninių organizacijų atstovus, viešinant posėdžius, priimtus sprendimus ir pan.

Pagarbiai

Direktorius

Saulius Urbanavičius